

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Agatho Presbytero. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

quam conuenit medicinam excogitare. Quoniam autem perpauci sunt eiusmodi homines, atque aliorum multitudine obteguntur, multorumque inimicitiam sibi conflare metuentes, lachrymas quidem profundunt, verum nullum fortis ac strenui animi facinus edunt, ob eam causam iisdem, quibus illi, vitiis laborare existimantur. Neque enim arbitreris velim, o improborum odij delubrum, omnes in iisdem vitiis versari: verum nonnullos esse qui Apostolica vitæ typum retineat (quorum numerum ipse quoque auge) in quorum gratiam aduersus eos, qui peccant, nondum prolata est sententia.

Agatho Presbytero. 18.

Diuinissimus Patris terminus ac sermo, vir sapientissime (citra proœmium enim ad interpretationem accedam) gestit quippe animus quod animo concepi eloqui) si, vt illi aiunt, tempore posterior est, sempiternus non est: si autem sempiternus, vt ipsi dicimus, haudquaquam tempore posterior. Nihil enim diuinæ naturæ tam proprium ac peculiaræ est, nec quod expressius eam notet & insigniat, quàm æternitas. Ac quidem splendoris vocabulum æternitatē indicat. character autem substantiæ, substantiam: Verbum item impassibilitatem, quodque ab omni corporea mole secretus sit: Filius denique, proprietatem & consubstantialitatem. Ex vnoquoque enim quod commodū & vtile est, corrogantes, quod reliquum est, nec diuinæ naturæ cōuenit, valere iubemus. Etenim in rebus procreatis his duabus oculis, antè, &, post, sit fanè locus. At in veneranda, summæque regia Trinitate, primum, ac secundum, locum non habet. Diuinum quippe numen & numero & tempore sublimius est.

Athanasio Presbytero. 19.

Si Legislatorem nihil aliud præter literam dixisse Iudæus existimat, qui tecum rixatus est, his ad eum verbis vtire. Inscitiam vestram duo viri refutant, qui post

ἐπειδὴ δὲ ὀλίγοι ὄντες κομίζονται πλεῖ-
θει καλύπτονται, καὶ τῶν πολλῶν ἀπέ-
χθαι δεδιότες, διακρύβουσι μὲν, γενναῖοι
δ' οὐδὲν, οὐδὲ νεανίκοι ἔπι δ' ἐκκινῶται.
ἀλλ' οὗτο τὰ αὐτὰ σκάνοις νοσῶν
ὑποπέονταί. μὴ γὰρ δὴ πάντας, ὡ
μισοπονείας τέρμος, ἡρεῖ ποιούτοις
εἰναί πιναι τοῖς τῶν ἀποστολικῶν σά-
ζοντας χερσικτήρα, ὡν εἰς καὶ αὐτὸς
τυγχάνεις, δι' οὓς οὐδέπω ἡ καὶ τῶν ἀ-
μαρτανόντων ἐξερήνεκται ψῆφος.

Αγαθῷ πρεσβυτέρῳ. ιη.

Ο θεότατος τοῦ πατρὸς, ὡ σφά-
λατε, ἄρος τε καὶ λόγος. ἀνευ γὰρ παροί-
μια ἔπι πλεῖ ἐρμηνείαν χρῆσιτω. ὡδὴ
γὰρ τὸ νενοημένον εἶπεν. εἰ μεταγε-
νέτερος, ὡς φασι, σὺ καὶ αἰδῖος. εἰ δ'
αἰδῖος, ὡς φαμὲν. οὐ μεταγενέτερος.
ἔδεν γὰρ ἕπας ἴδιον καὶ χερσικτικ-
τικὸν τῆς θείας φύσεως, ὡς τὸ αἰδῖον τὸ
μὲν ἐν ἀπαύγασμα, τὸ συναιδῖον ἐμ-
φαίνει. ὁ δὲ χερσικτῆρ τῆς ὑποστά-
σεως τὸ ἐνωπόσιον. ὁ δὲ λόγος, τὸ ἀ-
παλές τε καὶ ἀσώματον. ὁ δὲ υἱὸς πλεῖ
ιδιότητα, καὶ πλεῖ ὁμοσιότητα. ἐξ
ἐκείτω γὰρ τὸ χερσικτικὸν ἐρμηνεύοντο
τὸ λοιπὸν χαίρειν ἐπὶ μὲν, ὅσον τῇ θεῶ
ἔ παρῶν φύσιν. ἔπι μὲν γὰρ τῶν γε-
νητῶν τὸ παρῶ καὶ μετα, χερσικτικὸν ἐχέ-
τω. ἔπι δὲ τῆς σεπτικῆς καὶ βασιλικῆς
τάτης τριάδος, τὸ παρῶν καὶ δευτε-
ρον, σὺ καὶ χερσικτικὸν καὶ ἀριθμὸν γὰρ
καὶ χερσικτικὸν, τὸ θεῶν ἀνώτερον.

Αθανασίῳ πρεσβυτέρῳ. ιθ.

Εἰ μηδὲν πλεῖον τοῦ γραμματός
νομίζεις τὸ νομοθέτην εἰρηκέναι ὡ παρῶ
σε, ὡς ἔφης, διερεχθεῖς ἰσδάτος. εἰπέ
παρῶ αὐτὸν ὡ πτελέγχεσιν ὑμῶν πλεῖ
ἀπαμ-